

เทศน์เช้า วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ ตั้งใจฟังธรรมๆ เรามาวัดมาวาเพื่อมาฟังสังฆธรรม สังฆธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้รู้ก่อนสิ่งจะความจริงขึ้นมาในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาเรารู้ก่อนในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นสังฆจะเป็นความจริงเป็นวิมุตติสุข สุขที่แท้จริงของมนุษย์ สุขที่แท้จริงของ ๓ โลกธาตุ เทวดา อินทร์ พรหม มนุษย์ปรารถนา ปรารถนาสังฆจะความจริงในหัวใจนี้ ถ้าปรารถนาสังฆจะความจริงในหัวใจนี้เพราะอะไร เพราะมันเป็นความจริงที่สะอาดบริสุทธิ์ ไม่ใช่ความจริงแบบโลกๆ ใจ

ความจริงแบบโลกๆ ธรรมะเป็นธรรมชาติ ธรรมะเป็นธรรมชาติมันก็สภาวะแวดล้อมมันเปลี่ยนแปลงไปตลอด ตั้งแต่ยุคน้ำแข็ง ยุคหิน ยุคสัมฤทธิ์ แล้วพอโลกมันปรับถึงสภาพที่ผู้มีบุญที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมาเกิด เกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ เห็นไหม เวลาเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะขึ้นมาแล้ว เวลาคนคิดว่าหาสังฆจะความจริงในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่เวลาธรรมมันเกิดๆ สังฆจะความจริงในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามัน อาสวักขยญาณทำลายอวิชชา ทำลายพญามาร ครอบครวัของมารนะ เวลาครอบครวัของมารนะ มันปลิ้นมันปลี่ยนถ้าคนจิตใจอ่อนแอ เวลาจิตใจอ่อนแอไม่มีหลักไม่มีเกณฑ์ขึ้นมา ไม่มีสิ่งใดขึ้นมา เราคิดสิ่งใดขึ้นมาก็ว่าสิ่งนั้นเป็นธรรมๆ เป็นธรรมเพราะเรามันชอบใจใจ แต่ถ้ามันไม่ชอบใจสิ่งนั้นคือไม่ใช่ธรรมๆ

แต่เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดถึงสังฆจะความจริง ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ทุกข์ สมุทัย ทุกข์คือสังฆจะความจริงอันหนึ่งที่คนเกิดมาแล้วเจอสภาพมันความแปรปรวนของมัน ทุกข์คือความทนอยู่ไม่ได้ เราทนอะไรได้บ้าง เราทนสิ่งใดไม่ได้เลย แต่เป็นเพราะสัญชาตญาณของมนุษย์ใจ มนุษย์มีการเปลี่ยนแปลง มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

แล้วมันมีความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา มันเกิดค้นหาความทะยานอยาก เกิดแต่ความพอใจ
ของตน นี่มันเป็นสัจจะเป็นความจริง

เวลานิโรธความดับทุกข์ ความดับทุกข์ด้วยอริยสัจด้วยสัจจะความจริงในใจขององค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่สัจจะความจริงในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
สัจจะอันนั้นทำให้หัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นสัจจะ เป็นธรรมชาติ ไม่เกิด ไม่แก่
ไม่เจ็บ ไม่ตาย ถ้าไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย พระพุทธศาสนามันมีคุณค่า คุณค่ามหาศาลอยู่
ตรงนี้ไง ถ้าคุณค่ามหาศาลอยู่ตรงนี้ มันดับทุกข์ได้จริง ดับทุกข์ได้จริง

ที่นี้ดับทุกข์ได้จริง เรามาวัดมาวาขึ้นมาเรามาทำบุญกุศลของเรา ทำบุญกุศลของเรา
เห็นไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ ความปรารถนาเป็นพระ
โพธิสัตว์สร้างบุญกุศลมหาศาล นี่มันสภาวะแวดล้อมไง สภาวะแวดล้อมสิ่งที่สมควร สิ่งที่มีมัน
แปรปรวนไปตลอดเวลา สิ่งที่แปรปรวนตลอดเวลามันเป็นเรื่องความเห็นแก่ตัวของโลก ความ
แย่งชิงของโลก แต่มันปรับตัวขึ้นมา เวลาคนจิตใจเป็นกลาง ผู้ที่สังคัมพร้อมเย็นเป็นสุขขึ้นมา องค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเกิด เกิดในสังคัมที่ดี สังคัมที่ดีไ้

นี่ก็เหมือนกัน ที่เรามาเกิด มาเกิดในพระพุทธศาสนา มาเกิดในสังคัมที่เจริญองงาม
ขึ้นมามันเป็นบุญกุศลของเรา เห็นไหม คุณสิ เวลาบ้านใกล้เรือนเคียงของเรากันแตกสาแตก
ขาด เวลาบ้านแตกสาแตกขาดมันเกิดเพราะอะไรล่ะ เพราะคนที่มันเห็นแก่ตัว คนที่มันยุมัน
แหย่มันทำลายกันเอง นี่สภาวะแวดล้อมภายนอก

คนที่มีบุญๆ มาเกิดสภาวะแวดล้อมที่ดีๆ นี่เป็นสังคัม มนุษย์เป็นสัตว์สังคัม มนุษย์เป็น
สัตว์สังคัมเกิดมาแล้วด้วยบุญวาสนาของตน ด้วยบุญวาสนาของตน คนที่มีสติมีปัญญา เรามา
วัดมาวาขึ้นมา ในทางโลกมองกลับกันนะ ในทางโลกว่า ทำไมมันจะต้องไปถ่วงวายอย่างนั้น

เวลาสังคัมความจริง เวลาวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา รัฐบาลบอกว่า ให้ทำบุญ
กุศล ให้ไปวัดไปวาที่วัดใกล้บ้าน วัดใกล้บ้าน ใ้ไปที่สะดวกไปสบายที่ใกล้บ้านนะ

ใกล้บ้านเรายังไม่ไปเลย แล้วเวลาคนเรามันมีศรัทธามีความเชื่อของมัน ศรัทธาความ
เชื่อเป็นอริยทรัพย์เข้ามาให้เราศึกษาในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนถึงทาน ศีล
ภาวนา เวลาทำทานๆ ขึ้นมา เราหามาด้วยน้ำพักน้ำแรงของเรา เราเสียสละไปด้วยสติด้วย

ปัญญาของเราเนะ เราสละของเราไปเพื่อประโยชน์กับสังคมประโยชน์กับโลกนะ ประโยชน์กับโลก นี่ไง การสร้างบุญสร้างกุศล

ระดับของท่าน ระดับของศีล ระดับของภาวนา เราจะทำบุญกุศลของเรา เราจะหว่านเมล็ดพันธุ์พืชของเราลงไปในพื้นที่ดิน เราก็จะหาที่ดินดีๆ ดินดีๆ ถ้าคนไม่ศึกษานะ ถ้าทำมันก็ทำได้ เพราะอะไร เพราะโลกถ้าจิตใจมันอ่อนแอเอาสะดวงเอาสบายขึ้นมาเนะ “ทำไมต้องอย่างนั้น ทำไมต้องอย่างนั้น ทำไมต้องอย่างนั้น”

เวลาไปโรงพยาบาลทำไมเลือกล่ะ ไปโรงพยาบาลทำไมเลือกหมอล่ะ หมอที่เป็น หมอที่ไม่เป็นนะ นี่ก็เหมือนกัน เวลาเราพูด “อะไรก็ได้ๆ” เวลาเอ็งเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา อะไรก็ได้เนะ ให้เด็กๆ รักษาก็ได้...มันไม่ได้ มันแสวงหาอย่างนั้น

นี่ก็เหมือนกัน สิ่งที่เราคัดเราเลือกของเรา มันคัดเลือกด้วยจิตวิญญานของเราเองนะ ความเชื่อ ดูกระแสสังคมสิ แผลงเม่า ประชาชนนี่เหมือนแผลงเม่า แผลงเม่าบินเข้ากองไฟ ตลาดหุ้นแผลงเม่าตายหมดเลย นี่ก็เหมือนกัน ที่ไหนก็แล้วแต่จุดไฟให้มันสว่างๆ ไว้ โฆษณาชวนเชื่อกันไว้ พยายามแสดงตนขึ้นมา แล้วก็แผลงเม่าบินเข้าไปไง ไม่มีสติไม่มีปัญญา “ธรรมะเป็นธรรมชาติ ธรรมะเป็นธรรมชาติ” ไม่มีสติไม่มีปัญญาอะไรเลยนะ

แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศีล สมาธิ ปัญญา มีศีลคือความปกติของใจ ศีล ๕ เราไม่ล่วงเกินไม่ทำร้ายใครทั้งสิ้น เราจะสร้างคุณงามความดีของเรา แล้วเราก็ไม่ต้องการให้ใครมาเบียดเบียนเราเหมือนกัน ถ้าเรามีศีลของเรา ถ้าเขามาเบียดเบียนเรานั้นก็เป็นเวรเป็นกรรมของเขา เรามีศีล เรามีสติ มีสมาธิ มีปัญญา เราก็รักษาของเรา

ศีล สมาธิ เราทำความสงบของใจเราเข้ามา ถ้าใจสงบระงับเข้ามา นี่ไง อาหารของปากคนเราเกิดมาต้องมีปัจจัยเครื่องอาศัย เรื่องการดำรงชีพๆ มันต้องมีการดำรงชีพ ไม่มีการดำรงชีพ ไม่มีอาหารมันจะดำรงชีพได้อย่างไร หัวใจ หัวใจที่มันมีธรรม ธรรมคือสติ คือสมาธิ คือปัญญา

ถ้าหัวใจไม่มีสติ ไม่มีสมาธิ ไม่มีปัญญา มันดีดดิน ก็เลสมันว่ามันฉลาด มันเที่ยวจะหลอกลวงตัวเอง เบียดเบียนตนแล้วก็เบียดเบียนผู้อื่นนะ ที่คิดจะกระทำอยู่นั้นมันถูกหรือ ที่

คิดจะปอกลูก ที่คิดจะเห็นแก่ตัว คิดที่จะเอาผลประโยชน์ของตนมันถูกหรือ มันไม่ถูกทั้งนั้นนะ นี่ไง ถ้าจิตใจมันอ่อนแอ

ถ้าจิตใจนี้มันเข้มแข็งขึ้นมาแล้ว เราทำธุรกิจการค้ามันก็เรื่องธรรมดา มันก็มีกำไรขาดทุนทั้งนั้นนะ เรื่องผลประโยชน์ นี่ไง ที่โลกเขาเรียกร้องกัน ธรรมาภิบาลๆ ไร สิ่งที่เป็นธรรมาภิบาล เราทำธรรมาภิบาลขึ้นมา ถ้ามันเกิดมาโดยสัจจะโดยความจริงขึ้นมา ใต้นั้นมันเกิดมาด้วยความสุจริต

คนทำบุญมานะ คนทำบุญมาแล้วจะบอกว่า เวลาบาปมา คนไม่ต้องการความทุกข์ใดๆ ทั้งสิ้น เวลาเราทำบุญกุศลของเรา มา บุญกุศลมันต้องให้ผลเป็นที่ดีงาม บุญกุศลทำให้คนคนนั้นเป็นคนดี

ดูสิ คนเกิดมาความคิดไม่เหมือนกันใช่ไหม ความคิดบางคนหนักแน่น ความคิดของคนมีสติมีปัญญาของเขา เขาคิดอะไรของเขา เขาทำอะไรของเขา นั่นคือบุญกุศลของเขา แล้วถ้าเขาทำของเขาขึ้นมาแล้วมันประสบความสำเร็จ มันผิดตรงไหน

เวลาบาปนะ เวลาอกุศลทำความชั่วเรามองเห็นได้หมด เราชี้เลยว่าสิ่งนั้นไม่ดีๆ แล้วคนที่มีบุญละ คนที่มีบุญ คนที่มีอำนาจวาสนานะ เวลาเขาทำสิ่งใดของเขา เขาประสบความสำเร็จของเขา นั่นก็เป็นผลบุญของเขา

ถ้าผลบุญผลกรรม เราถึงบอกว่าสิ่งที่ได้มาๆ เราบอกว่าพระพุทธศาสนาสอนให้สมณะๆ สมณะในหัวใจนี้ ได้มาสิ่งใด เราหาเงินมาหนึ่งบาท เราจะเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่หนึ่งสลึง เราจะทำธุรกิจการค้าเราอีกหนึ่งสลึง เราจะใช้ในครอบครัวอีกหนึ่งสลึง อีกสลึงหนึ่งเราค่อยฝังดินไว้ ฝังดินไว้คือการทำบุญกุศล ฝังดินไว้คือเสียสละเพื่อประโยชน์กับสังคม ประโยชน์กับหัวใจของเรา ถ้าประโยชน์กับหัวใจของเรา เราเป็นผู้ให้ หัวใจเราจะพัฒนาขึ้นมา

นี่ไง สิ่งที่ว่า เป็นธรรมๆ “ธรรมะเป็นธรรมชาติ” มันเป็นเรื่องบุญเรื่องกุศล เรื่องสภาวะแวดล้อม เรื่อง ๓ โลกธาตุ มันแปรสภาพของมันไปตลอดเวลา เห็นไหม แต่ถ้ามันของเรา กิเลสตัณหาความทะยานอยากของเรา มันเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ความคิดของเราก็เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ถ้าเราฝึกหัดๆ ของเรา ถ้าเรามีสติมีปัญญามากขึ้น เราอบรมบ่มเพาะของเราขึ้นมา

ถ้าอบรมบ่มเพาะขึ้นมาด้วยอำนาจวาสนาของคนนะ คนที่สร้างบุญกุศลมาเขาคิดแต่เรื่องดี ๆ นะ คิดแต่เรื่องเสียสละ คิดถึงเรื่องสภาวะแวดล้อม คิดถึงส่วนรวม

คนจนผู้ยิ่งใหญ่ ดุสิต หลวงตามหาบัว คนจนผู้ยิ่งใหญ่มีบริวาร ๘ ท่านหาเงินเพื่อกุ๊กชาติ กู้ชาติให้พวกเราอยู่สุขอยู่สบายไป ค่าของเงินขึ้นมามันก็มีค่าไป ไม่ใช่ค่าของเงินไม่มีค่าเลยไป คนเขาเสียสละ เสียสละเพื่อเหตุอันนั้นนะ

คนทุกข์ คนจน คนชนบท เขาปลูกต้นไม้ของเขา เขาดูแลสภาวะแวดล้อมของเขา เขาปลูกป่าของเขา นั่นหัวใจของเขานะ เขาทำแล้วใครเห็น คนอยู่บ้านนอกคอกนาเขารักษาต้นไม้ของเขา เขาทำของเขาเพื่อความชุ่มชื้นในชุมชนของเขา เพื่อความสุขของเขา ใครไปเห็นของเขา แต่เขาพอใจ เขามีความสุข

นี่ไง ถ้าคนมันคิด ความคิดของคนมันแตกต่างกันไป ความคิดของคนเมื่อใครยาวสาวได้สาวเอาแล้วแต่กิเลสมันพอใจ กับหัวใจที่เป็นธรรมนะ หัวใจเป็นธรรมนะ เด็กน้อย ชุมชนนั้น เขามีความคิดเห็นที่ผิดพลาด เราพยายามช่วยเหลือเขา เราพยายามจะชักนำเขา เราพยายามเพื่อประโยชน์กับเขา

นี่ไง ชีวิตของคนมันสำคัญนะ ชีวิตของคนคนหนึ่งถ้ามีครอบครัวก็มีสามีภรรยา มีลูกมีเต้า เขาต้องรับผิดชอบครอบครัวของเขา ถ้าคนคนหนึ่งถ้าเขามีสติปัญญาของเขา เขาเป็นคนที่ดีของเขา เขารักษาเพื่อประโยชน์ของเขา แล้วคนที่คุ้มครองดูแลเขา นี่ไง ถ้าใจคนคิดดี ๆ ใจใจคนที่เป็นบุญนะ แต่ใจคิดที่เป็นบาป เอาตัวรอด

เอาตัวรอดเป็นยอดคน เอาตัวรอดเป็นยอดคนคือใช้สติใช้ปัญญาให้เกิดคุณธรรมขึ้นมาในหัวใจของเรา เอาหัวใจให้รอดก่อน หัวใจให้รอดแล้วเราค่อยบอกวิธีการของเขา เวลาเทศน์ว่าการเขาบอกถึงวิธีการเอาหัวใจรอด

ถ้าว่าธรรมะมันดีมันชั่ว ๆ แร่ธาตุมันก็มีของมัน ทุกอย่างธรรมะเป็นธรรมชาติมันก็เป็นสภาวะแวดล้อมของมัน แต่กิเลสตัณหาความทะยานอยากในใจของเรามันบีบคั้นหัวใจของเรา ถ้ามันบีบคั้นหัวใจของเรา คนที่อำนาจวาสนาส่งส่งต่ำต้อยแตกต่างกันอย่างไร ถ้าคนที่ต่ำต้อย มนุสสตีรัจฉานโน มนุษย์เดรัจฉาน มนุสสเปโต มนุษย์เปรต มนุสสเทโว มนุษย์เทวดา มนุษย์เหมือนกันเลย แต่ด้วยความคิดมุมมองที่แตกต่าง แล้วเราคนคนเดียวเป็นได้ทุกอย่างเลย แหม!

จิตใจเป็นธรรมนี้เป็นมนุษย์เทวดา จิตใจที่เบียดเบียนเขานะมนุษย์สัตว์ จิตใจที่ทำลายเขานะมนุษย์เปรต นี่ไง หัวใจๆ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ฝึกหัดสติปัญญาขึ้นมา แล้วธรรมะๆ ขึ้นมามันต้องมีสักจะมีความจริงขึ้นมา

นี่ธรรมะเป็นธรรมชาติ มันก็เป็นธรรมชาติ ธรรมะเป็นธรรมชาติ แล้วก็หัวใจก็เป็นธรรมชาติ กิเลสก็เป็นธรรมชาติ แต่วิธีการที่จะชำระล้างดับกิเลสต้นหาความทะยานอยากนั้น เป็นวิธีการของเรา

ดวงใจดวงใดไม่มีมรรค ดวงใจดวงนั้นไม่มีผล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา นั่งอยู่โคนต้นโพธิ์นั่นนะ เวลาทำความจริงขึ้นมาๆ ได้เกิดสติเกิดปัญญาขึ้นมา นี่เกิดมรรคญาณ

ดูความคิดดี ความคิดของเราเนะ ความคิดดีๆ เวลาคนทำสมาธิเนะ ถ้าจิตสงบแล้วมันรู้ มันเห็นอะไรต่างๆ ขึ้นมามันมหัศจรรย์ทั้งนั้นนะ ญาณวิถึ ญาณหยั่งรู้ อู้ฮู! นี่มันจะออกไปเรื่องอภิปัญญาแล้ว “มันญาณหยั่งรู้”...รู้อะไร โลกียปัญญา โลกียปัญญาเป็นเรื่องของโลกๆ

ถ้าเตี้ยวเนาะ ถ้าจะเหาะได้ก็ซื้อตัวเครื่องบิน ถ้าจะระลึกลดได้ก็ถ่ายรูป แสงเลเซอร์ มันมีหมดเลย เตี้ยวนี่อภิปัญญา ๖ โลกทำได้หมดแล้ว วิทยาศาสตร์ทำได้หมดแล้ว แต่วิทยาศาสตร์ยังพิสูจน์เรื่องกิเลสไม่ได้ ได้ก็จิตแพทย์ จิตแพทย์ก็พูดถึงจิตซีมีเศร้า จิตเภท นั่นก็รักษากลับมาเป็นปกติ แต่รักษาให้คนไม่ทุกข์ได้ไหม รักษาให้คนไม่ทุกข์

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มีนะ พระพุทธศาสนาเวลาสอน สอนอย่างนั้น เห็นไหม เวลาร่างกายเราอาบเหงื่อต่างน้ำเหมือนทุกข์เหมือนยาก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรีนิพพาน “อานนท์ เรากระหายน้ำเหลือเกิน ตักน้ำให้เราดื่มเถิด”

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดานะ เวลาพระดำรงค์ชีพอาบเหงื่อต่างน้ำเหมือนมันจะทุกข์ แต่หัวใจมันไม่ทุกข์ หัวใจไม่ทุกข์หรือ มันรู้ความจริงใจ นี่ไง มีธรรมใจ มีคุณธรรม

คนเรามีมือมีเท้ามันก็ต้องหาอยู่หากินเป็นเรื่องธรรมดา คนเราร่างกายนี้เป็นรวงรังของโรค ใครเกิดมาแล้วมีโรคภัยไข้เจ็บเป็นเรื่องธรรมดา คนเราเกิดมาแล้วต้องชราคร่ำคร่าเป็นเรื่อง

ธรรมดา ธรรมดา นี่เรื่องธรรมดาทั้งนั้นเลย ถ้าเป็นเรื่องธรรมดาแล้วมันตื่นเต้นอะไรกับมัน มันเป็นเรื่องธรรมดา มันมีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วต้องดับไปเป็นธรรมดาๆ แต่หัวใจทุกชีวิตหรือหัวใจหัวใจหรือไม่ หัวใจหัวใจหรือไม่ นี่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศีล สมาธิ ปัญญา ให้เราถือค้ำ ให้เราฝึกฝน ให้เรามีสติปัญญาของเรา เห็นไหม

สังคมที่เดือดร้อน เราอยู่ในสังคมใดเราก็เดือดร้อนไปด้วย สังคมที่เดือดร้อน เรามีสติปัญญาเท่าทันกิเลสตัดหาความทะยานอยากของเรา ครอบคร้วเราก็ไม่เดือดร้อน ในครอบคร้วของเรา มีปัญหาทั้งนั้น แต่ถ้าวัดใจของเรา หัวใจเราไม่เดือดร้อน ถ้าเราเข้ามาที่ใจของเรา ปัจจุบัน สันติปฏิภาณใจของเราเลย ยิ่งสุดยอด ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนเข้ามาที่นี่ ชี้เข้าไปที่จิตใจของมนุษย์นะ

เวลาหลวงตาท่านไปไหน ท่านไปไหนท่านบอกไปเอาหัวใจคน หัวใจคนนะ หัวใจคน ปฏิสนธิจิตเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ แต่วิทยาศาสตร์ยังพิสูจน์กันไม่ได้ พิสูจน์ได้เป็นสสาร พิสูจน์ได้ไง

ผีมีจริงหรือไม่จริง ถ้าผีมี เขาบอกว่าเอาผีมาเลยให้ตัวละห้าร้อย ใครจับผีมาขายได้ รับซื้อ แต่เขาลืมไปว่าไอ้ตัวที่ในใจของเขาก็เป็นผีตัวหนึ่ง จิตวิญญาณที่รับรู้ นะ แม้แต่จิตวิญญาณที่อยู่ในร่างกายของเรา ถ้ามันเผอเรอมันพลั้งเผลอ สิ่งใดที่ผ่านมามันเห็นแว็บๆ แต่นึกอะไรไม่ได้ อายตนะต่างๆ จิตที่มันไม่สัมปยุต ไม่รับรู้ มันเห็นแล้วก็เห็นผ่านไป มันก็เหมือนสสารนั่นแหละ

แต่เวลาเป็นจริงๆ ขึ้นมา พอจิตสงบ จิตสงบเพราะอะไร จิตสงบเพราะมีสติ ถ้ามีสติ หายใจเข้านี้พุท หายใจออกนี้โก ควบคุมเข้าไป เวลาสงบเข้าไป จิตที่สงบมีสติสัมปชัญญะ ที่ว่ามันรู้มันเห็น มันตื่นเต้นเลย นี่ไง สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

แล้วถ้าจิตของเราที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะที่วิทยาศาสตร์พิสูจน์ไม่ได้ สิ่งพิสูจน์ไม่ได้ แต่เรานั่งสมาธิขึ้นมาถ้ามันพิสูจน์ได้ ถ้าพิสูจน์ได้ มันเกิดกับเรา ถ้าเราพิสูจน์ของเราได้ ถ้าพิสูจน์ได้ สมถกรรมฐาน ฐานที่ตั้งแห่งการงาน งานเกิดขึ้นจากวิปัสสนา งานเกิดขึ้นในพระพุทธศาสนา พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน มีการกระทำขึ้นมาเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา

เรามาวัดมาว่า มาวัดมาว่าก็เพื่อสร้างบุญสร้างกุศลของเรา ถ้ามันมีอำนาจวาสนามันจะ
พุ่งเป้าไปที่นิพพาน

แต่เราฟังบ่อย ฟังจนบางทีมันเอือมระอา “ไอ้โฮ! เอนิพพานเขียวหรือ เอรวยๆ ไม่เอา
นิพพานไม่เอา ไม่เอา มันทุกข์มันยากเกินไป จะเอาร่ำเอารวย เอาทรัพย์สมบัตินะ”

สิ่งนั้นมันเป็นสมบัติสาธารณะ สิ่งที่ว่ารวยที่สุด ถ้าเป็นองค์กรของรัฐ ธนาคารชาติเงิน
มากที่สุด แล้วเวลาเป็นคนชาติไทยมันก็เป็นสิทธิ มันเป็นสมบัติของชาติ เรายังเป็นคนหนึ่งใน
ชาตินี้ มันก็มีส่วนเฉลี่ยกันไป

แต่ถ้ามันเป็นความจริงๆ มันเป็นที่ความจริงของเรา เงินของเราก็เป็นเงินสุทธิของเราๆ
เห็นไหม นี่ก็เหมือนกัน บุญบาปก็เป็นเรื่องของเรา เวลาการกระทำก็การกระทำของเรา ถ้าเรามี
จิตใจที่มันสงบระงับเข้ามาในใจของเรานี้สำคัญมาก ถ้ามันมีสติ มีสมาธิ มีปัญญาขึ้นมา เห็น
ไหม

เราเกิดมาเป็นมนุษย์เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เรามาวัดมาว่า มาวัดมาว่าเพื่อฟัง
ธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อเตือนสติเรานี้ เตือนสติเรา เวลาหลวงปู่มันท่านเทศน์ที่วัดเจติยหลวง เจ้า
คุณอุบาลีฯ บอกเลย เทศน์มุตโตทัยฯ มุตโตทัยก็หัวใจเราใจ หัวใจของเรา เรื่องของเรา ความ
ทุกข์ความยากของเรา ชีวิตของเรา เราไม่รู้

หลวงปู่มันท่านเทศน์เข้ามาๆ นั่นเรื่องชีวิตของเรานี้แหละ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานก็
หัวใจเรานี้แหละ เวียนว้ายตายเกิดก็เรื่องของเรานี้แหละ

แล้วเวลาไปทำบุญก็ว่าเรื่องของคนอื่นนะ ตีฉันทินินทาเขาไปทั่ว แต่ความจริงมันเรื่องของ
เรา มันอยู่ที่สติปัญญาเราอ่อนด้อยหรือเข้มแข็งมากน้อยแค่ไหน ถ้าสติปัญญาของเรามัน
เข้มแข็งขึ้นมาทำอะไรได้แล้วไม่หวาดหวั่นใดๆ ทั้งสิ้น

ถ้าอ่อนด้อยนะ แมลงเม่า จุดไฟที่สว่างๆ มันบินเข้าไปเลยนะ ที่ไหนจุดไฟสว่างไว้ ใส
แมลงเม่าบินเข้ากองไฟทั้งนั้น ประชาชนชาวไทยบินเข้าไปเป็นแมลงเม่าให้เขาหลอกให้เขาลวง

กาลามสูตร ไม่ให้เชื่อใครทั้งสิ้น เชื่อสติเชื่อปัญญาของเรา ถ้ามันมีสติปัญญาเล็กน้อย
แค่ไหนมันจะพิสูจน์ได้ ความจริงในหัวใจของเรา แล้วถ้ามันพิสูจน์ได้นะ โลกจะหวั่นไหวขนาด

ไหน โลกธาตุจะมีความสิ้นสะเทือนขนาดไหน หัวใจนี้ผ่องแผ้ว แล้วรักษาหัวใจของเรา ถ้ารักษาหัวใจของเรา อดุดา หิ อดุดโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ถ้าพึ่งตนเองได้ คนอื่นพึ่งได้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้พระองค์เดียว เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ๓ โลกธาตุ สั่งสอน ๓ โลกธาตุ กษัตริย์สมัยพุทธกาลจะรบทัพจับศึกก็ไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าหมดเลย แพ้หรือชนะ รบได้หรือไม่ได้ มีในพระไตรปิฎกมากมาย รู้แจ้งโลก รู้ในดวงใจดวงเดียว นะ เป็นประโยชน์กับ ๓ โลกธาตุ

นี่ไง เราบอก “ไม่มีประโยชน์ นิพพานหรือ อู้อู! มันสูงส่งเกินไป”

นิพพานคือการดับทุกข์ ถ้ามีทุกข์อยู่ในหัวใจแล้วมีสติปัญญาเท่าทันมัน ดับทุกข์ ดับทุกข์ พอดับทุกข์แล้ว ดับทุกข์ในหัวใจของเรา ถ้ามันเป็นความจริงของเรา เราทำขึ้นมา เห็นไหม

มาวัดมาวาขึ้นมา เริ่มต้นจากเรื่องระดับของทานก็สร้างบุญกุศล คำว่า “บุญกุศล” ทำบุญแล้วมันจิตใจสาธารณะ มันรับฟังเหตุรับฟังผล มันยอมรับฟังคนอื่น ยอมรับฟังความจริงบ้าง ไม่ใช่คิดบ้าบอคอกแตกอยู่คนเดียว

นี่ไง ถ้าทำบุญกุศลให้หัวใจมันยอมรับฟังเหตุและผล “ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ” มันต้องมีเหตุมีผล สิ่งที่เกิดขึ้นมามันมีที่มาที่ไป มีเหตุมีผล มีการกระทบกระทั่ง มีการกระทบกัน มันถึงมีผลมาตลอด

นี่ไง ถ้ามันฉลาดขึ้นมา มันมีเหตุมีผลขึ้นมา เราฟังของเราขึ้นมา เราค้นคว้าของเราขึ้นมาให้มันเป็นความจริงของใจเราขึ้นมา แล้วถ้ามันมีอำนาจวาสนาขึ้นไปก็จะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ประพฤติปฏิบัติก็ดับทุกข์ ดับทุกข์ในใจของตนขึ้นมา ให้พระพุทธศาสนามีคุณค่า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

พระธรรมๆ สัจธรรมมันมีอยู่จริง แล้วเราค้นคว้าได้จริง แล้วมันเกิดขึ้นจริงกับการพิสูจน์กับใจของเรา เอวัง